

Latvijas Republikas Senāts

SPRIEDUMS

Rīgā 2026.gada 20.februārī

Senāts šādā sastāvā: senatore referente Diāna Makarova, senatores Dzintra Amerika un Laura Konošonoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Kurzemes koki” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2022.gada 4.februāra lēmuma Nr. 33.17-6/22.7/625 atcelšanu, sakarā ar SIA „Kurzemes koki” kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 28.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests 2021.gada 24.janvārī, 17.februārī, 8. un 26.martā, 8.aprīlī un 6.maijā pieņēma lēmumus, ar kuriem, pamatojoties uz Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumiem Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai” (turpmāk – noteikumi Nr. 676), pieteicējai – SIA „Kurzemes koki” – piešķīra atbalstu.

Savukārt 2022.gada 4.februārī Valsts ieņēmumu dienests pieņēma lēmumu Nr. 33.17-6/22.7/625, ar kuru kā ar galīgo administratīvo aktu, pamatojoties uz noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu, atcēla minētos lēmumus par atbalsta piešķiršanu un uzdeva pieteicējai atmaksāt nepamatoti saņemto atbalstu.

Pieteicēja lēmumu pārsūdzēja administratīvajā tiesā.

[2] Administratīvā apgabaltiesa pieteikumu noraidīja, spriedumu pamatojot ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Noteikumu Nr. 676 16.punkts nosaka gadījumus, kad atbalstu nepiešķir. Atbilstoši 16.5.apakšpunktam atbalstu nepiešķir, ja uzņēmums iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīts par šajā tiesību normā paredzētajiem pārkāpumiem, izņemot gadījumu, ja par atsevišķu pārkāpumu ir piemērots brīdinājums vai naudas sods, kas nepārsniedz 150 *euro*, un gada laikā sodu kopsumma nepārsniedz 500 *euro*.

Minētajā tiesību normā paredzētais priekšnoteikums „uzņēmums vai tā amatpersona iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīta” ir interpretējams kopsakarā ar tiesību normām, kas atzīst rīcību par sodāmu, noteic sodu piemērošanas noteikumus un sodu izpildi.

[2.2] Noteikumu Nr. 676 izdošanas brīdī, brīdī, kad tika pieņemti lēmumi par atbalsta piešķiršanu pieteicējai, kā arī pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī administratīvās atbildības sistēmu noteica Administratīvās atbildības likums. Atbilstoši šā likuma 13., 24., 42. un 159.pantam pie administratīvās atbildības saucamā persona kļūst par sodīto personu pēc tam, kad stājas spēkā nolēmums par soda piemērošanu. Šī persona ir atzīstama par

sodītu personu līdz administratīvā soda dzēšanai. Persona jebkurā gadījumā ir atzīstama par sodītu no nolēmuma par sodu spēkā stāšanās brīža, nolēmuma par sodu izpildes laikā un vienu gadu pēc soda izpildes.

Administratīvās sodāmības tiesiskās sekas var izpausties tā, ka noteiktos gadījumos neļauj personai pretendēt uz speciālo tiesību piešķiršanu. Tas, vai ierobežojumi tiek noteikti, katrā konkrētajā gadījumā ir likumdevēja izšķiršanās jautājums.

Līdz ar to atbilstoši noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktam atbalsts nav piešķirams, ja gan iesnieguma par atbalsta piešķiršanu izvērtēšanas brīdī, gan iepriekšējā gadā uzņēmumam ir administratīvā sodāmība.

[2.3] Pieteicēja nepamatoti uzskata, ka noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts nav interpretējams tikai caur sodāmības prizmu, bet tas paredz konstatēt pārkāpumu atkārtotību. Ja likumdevējs būtu vēlējis noteikt, ka atbalstu nav tiesīgs saņemt tikai tāds uzņēmums, kurš atkārtoti saukts pie administratīvās atbildības, tas būtu gramatiski un sistēmiski noteikts tiesību normas tekstā. No noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta teksta redzams, ka likumdevējs kritērijam par sodāmību papildus paredzējis vērtēt arī piemērotā soda apmēru, turklāt nosakot, ka par atsevišķu pārkāpumu ir piemērots brīdinājums vai naudas sods, kas nepārsniedz 151 *euro*, vai arī gada laikā piemēroto sodu kopsumma ir vismaz 500 *euro*. Tātad likumdevējs ir paredzējis, ka atbalstu nepiešķir arī tad, ja izpildās priekšnoteikums par sodāmību un persona ir sodīta vienreiz jeb par atsevišķu pārkāpumu, kas ir maznozīmīgs. Savukārt, ja par atsevišķu pārkāpumu piemērotais naudas sods ir līdz 151 *euro*, tad atbalstu nepiešķir, ja gada laikā ir izdarīti vairāki pārkāpumi un piemēroto sodu kopsumma gada laikā ir vismaz 500 *euro*. Tādējādi saistībā ar šo tiek vērtēts, vai pārkāpums ir izdarīts vienreiz vai tomēr tie ir izdarīti vairākkārt.

[2.4] Noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts neparedz, ka izšķirošais ir brīdis, kurā attiecībā uz personu ir pieņemts lēmums par personas saukšanu pie administratīvās atbildības. No tiesību normas teksta un tiesību sistēmas izriet, ka priekšnoteikums ir tas, vai persona gan iepriekšējā gadā, gan iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīta, proti, vai personai ir administratīvā sodāmība. No tā, ka tiek vērtēta sodāmības esība divos laika posmos, neizriet, ka visos gadījumos jākonstatē, ka ir izdarīti vairāki pārkāpumi. Arī par vienu pārkāpumu administratīvā sodāmība var ilgt gan iesnieguma izvērtēšanas brīdī, gan iepriekšējā gadā. Ministru kabineta Tiesībsargam paustais viedoklis par pārkāpumu atkārtotību neļauj secināt pretējo, jo Ministru kabineta vēstulē nav sniegta izvērstā noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta interpretācija.

[2.5] Iepriekš norādītā noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta interpretācija nenonāk pretrunā ar personas tiesībām pārsūdzēt lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, tā atbilst atbalsta mērķim un nav netaisnīga. Atbilstoši administratīvās atbildības sistēmai persona netiek uzskatīta par sodītu un administratīvais sods netiek izpildīts, kamēr nav stājies spēkā lēmums par sodu. Turklāt, ja persona šajā laikā nav samaksājusi naudas sodu, nav pamata runāt, ka personai ir iestājušās soda piemērošanas administratīvi tiesiskās sekas. Tādējādi persona, kas ir pārsūdzējusi lēmumu par sodu un nav vēl to samaksājusi, neatrodas vienādos apstākļos ar to personu, kas lēmumu nav pārsūdzējusi un tādējādi sodu ir izcietusi agrāk, un sodāmības periodā jau ir pierādījusi, ka tā ir apzinājusies savas rīcības nepareizumu, un sodāmības periodā jaunus pārkāpumus nav izdarījusi.

[2.6] Lēmums par administratīvā soda uzlikšanu pieteicējai ir pieņemts 2019.gada 30.decembrī. Ar augstākas iestādes 2020.gada 27.februāra lēmumu pieteicējai uzliktais sods ir grozīts. Šis iestādes lēmums atstāts negrozīts ar Kurzemes apgabaltiesas 2020.gada 22.septembra spriedumu. Naudas sodu pieteicēja samaksāja 2020.gada 24.novembrī.

Lēmums par administratīvā soda uzlikšanu pieņemts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu. Tas ir zaudējis spēku 2020.gada 1.jūlijā līdz ar Administratīvās atbildības likuma pieņemšanu. Atbilstoši šā likuma pārejas noteikumu 2.punktam Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa tiesību normas ir piemērojamas administratīvās atbildības noteikšanā pieteicējai un administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā, savukārt naudas soda izpildē ir piemērojamas Administratīvās atbildības likuma normas. Vienlaikus gan no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, gan no Administratīvās atbildības likuma izriet, ka persona atzīstama par administratīvi sodītu vēl gadu no dienas, kad beigusies soda izpildīšana.

Apkopojot minēto, atzīstams, ka saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 24.pantu pieteicēja no 2020.gada 22.novembra līdz 2021.gada 24.novembrim uzskatāma par administratīvi sodītu.

Pieteicēja ar iesniegumiem atbalsta saņemšanai Valsts ieņēmumu dienestā bija vērsusies laika posmā no 2021.gada 16.janvāra līdz 9.aprīlim. Šie iesniegumi tika izskatīti 2021.gada janvārī, februārī, martā, aprīlī un maijā. Tādējādi pieteicēja iepriekšējā gadā, proti, 2020.gadā un visu attiecīgo iesniegumu izvērtēšanas un lēmumu par atbalsta piešķiršanu pieņemšanas brīdī bija sodīta par noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā norādīto pārkāpumu. Līdz ar to pieteicējai atbalsts piešķirts prettiesiski.

[2.7] Valsts ieņēmumu dienestam bija tiesības atcelt lēmumus par atbalsta piešķiršanu, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 2.punktu, jo administratīvais akts ir prettiesisks un tiesību norma paredz administratīvā akta atcelšanu, vai arī pamatojoties uz minētā likuma 86.panta otrās daļas 5.punktu, jo administratīvā akta prettiesiskums ir tik acīmredzams, ka adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties. Dienesta tiesības atcelt prettiesisku labvēlīgu lēmumu par atbalsta piešķiršanu paredz Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 15.panta sestā daļa un noteikumu Nr. 676 18.punkts.

Minēto iemeslu dēļ pieteicējas tiesiskā palāvība konkrētajā gadījumā nav aizsargājama. Turklāt, tā kā pieteicējai nepamatoti piešķirts valsts atbalsts, tad ņemamas vērā arī Eiropas Savienības Tiesas atziņas, atbilstoši kurām uz tiesiskās palāvības principu nevar atsaukties attiecībā pret precīzu Eiropas Savienības tiesību akta normu, un tai pretrunā esoša par Eiropas Savienības tiesību piemērošanu atbildīgās valsts iestādes rīcība saimnieciskās darbības subjektiem nevar radīt tiesisko palāvību, ka tas gūs labumu no Savienības tiesībām pretrunā esošas attieksmes.

[3] Pieteicēja iesniedza kasācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Apgabaltiesa noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu nepamatoti ir interpretējusi un piemērojusi vienīgi caur administratīvās sodāmības prizmu. Šajā tiesību normā ir norāde uz sodīšanu, nevis uz sodāmību.

[3.2] Noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā norādīts, ka sodīšanas faktu nepieciešams konstatēt divos laika posmos – iesnieguma izvērtēšanas brīdī un iepriekšējā gadā. Tādējādi jāvērtē, vai pārkāpums ir izdarīts vienreiz vai atkārtoti. Tas ir norādīts arī Ministru kabineta Tiesībsargam sniegtajā viedoklī.

[3.3] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma pārejas noteikumu 2.punktam attiecībā uz pieteicēju līdz pat soda samaksai jāpiemēro Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss. Līdz ar to apgabaltiesa nepamatoti nav piemērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 285.pantu, savukārt Administratīvās atbildības likuma 24.panta otrā un trešā daļa apgabaltiesai nebija jāpiemēro. Ja apgabaltiesa piemērotu atbilstošās tiesību normas, tā konstatētu, ka pieteicēja administratīvi sodīta bija 2019.gadā, nevis 2020.gadā jeb pirms iesnieguma izskatīšanas iepriekšējā gadā. Tas savukārt nozīmē, ka apgabaltiesa konstatētu, ka noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts uz pieteicēju nav attiecināms.

[3.4] Ja apgabaltiesa uzskatīja, ka Ministru kabineta Tiesībsargam sniegtais viedoklis par noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta interpretāciju nav pilnīgs, apgabaltiesai bija jāpieprasa Ministru kabinetam papildu viedoklis. Tā kā apgabaltiesa to nav darījusi, tā ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 107.panta ceturto daļu.

[4] Valsts ieņēmumu dienests paskaidrojums par kasācijas sūdzību norāda, ka apgabaltiesas spriedums ir tiesisks, bet kasācijas sūdzība nav pamatota.

Motīvu daļa

[5] Kasācijas tiesvedības kārtībā jānoskaidro, vai apgabaltiesa pareizi interpretējusi un piemērojusi noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā paredzēto kritēriju „uzņēmums vai tā valdes loceklis iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīts”.

[6] Atbilstoši noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktam atbalstu nepiešķir, ja uzņēmums vai tā valdes loceklis iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī ir sodīts par pārkāpumu, kas attiecas uz uzņēmuma nodokļu saistībām, pārkāpumiem muitas jomā, vai par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu, izņemot gadījumu, ja par atsevišķu pārkāpumu ir piemērots brīdinājums vai naudas sods, kas nepārsniedz 151 *euro*, un gada laikā sodu kopsumma nepārsniedz 500 *euro*.

Apgabaltiesa atzinusi, ka atbilstoši minētajai tiesību normai atbalsts nav piešķirams, ja gan iesnieguma par atbalsta piešķiršanu izvērtēšanas brīdī, gan iepriekšējā gadā uzņēmumam vai tā valdes loceklim ir administratīvā sodāmība.

Senāts turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts nav interpretējams administratīvās sodāmības kontekstā.

[7] Noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā ir lietots formulējums „uzņēmums ir sodīts”.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 42.pantam sodītā persona ir persona, par kuru ir pieņemts un stājies spēkā nolēmums par administratīvā soda piemērošanu. Administratīvās atbildības likuma 13.pants noteic, ka administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarījušajai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas. Savukārt administratīvā sodāmība ir administratīvo pārkāpumu izdarījušas personas soda piemērošanas administratīvi tiesiskās sekas, kas ir spēkā nolēmuma par sodu izpildes laikā, kā arī pēc tam līdz administratīvās sodāmības dzēšanai (24.panta pirmā daļa).

No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvā sodāmība nav tas pats, kas administratīvais sods. Sodāmības pamatā ir sods par administratīvo pārkāpumu, kas ir paredzēts Administratīvās atbildības likumā (iepriekš – Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā) un par kura izdarīšanu draud sods. Savukārt sodāmība ir soda piemērošanas tiesiskās sekas. Lai personu sodītu, piemēro sodu, nevis sodāmību. Turklāt, kā to pareizi norādījusi arī apgabaltiesa, administratīvās sodāmības kopējais termiņš galvenokārt ir atkarīgs no tā, cik ātri tiek izpildīts administratīvais sods (Administratīvās atbildības likuma 24.panta trešā un ceturtā daļa, iepriekš – Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 38.pants). Turpretim noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts atbalsta nepiešķiršanu sasaista ar atbalsta pretendenta sodīšanu, nevis ar piemērotā soda izpildi (vispār vai noteiktā laikā). Proti, kā tas norādīts tiesību normas tekstā un izriet no anotācijas, atbalsta programmā tiek ierobežota tādu uzņēmumu dalība, kuri ir sodīti par pārkāpumiem, kas attiecas uz nodokļu saistībām, pārkāpumiem muitas jomā un par darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem (*Ministru kabineta noteikumu projekta „Grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumos Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai”” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)*). Tas, vai un cik ilgā laikā uzņēmums izpilda par šiem pārkāpumiem uzlikto sodu, neietekmē pašas sodīšanas faktu, taču tieši tas ir svarīgs, lemjot par atbalsta piešķiršanu.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst par pamatotu pieteicējas argumentu, ka tad, ja tiesību normas izdevējs uzskatītu, ka atbalsta piešķiršanas izvērtēšanā nozīme ir tieši sodāmībai, nevis sodīšanai jeb soda uzlikšanai, tas tiktu norādīts tiesību normā. Tā kā noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā ir norādīts „uzņēmums vai tā valdes loceklis ir sodīts”, tad, piemērojot šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt tieši šo apstākli, proti, ka persona ir sodīta. Tā kā persona ir sodīta ar brīdi, kad ir stājies spēkā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, tad, piemērojot noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu, nepieciešams konstatēt arī to, ka ir stājies spēkā lēmums par soda uzlikšanu. Ņemot vērā to, ka apgabaltiesa noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu nepamatoti piemēroja administratīvās sodāmības kontekstā, apgabaltiesa attiecīgi nav pārbaudījusi, kad ir stājies spēkā lēmums par soda uzlikšanu pieteicējai.

[8] Noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkts paredz, ka atbalstu nepiešķir, ja persona ir sodīta iepriekšējā gadā un iesnieguma izvērtēšanas brīdī.

Apgabaltiesa, pamatojoties uz administratīvo sodāmību regulējošām tiesību normām, spriedumā norādījusi, ka, tā kā pieteicēja piemēroto naudas sodu ir samaksājusi 2020.gada 24.novembrī, tad pieteicēja uzskatāma par administratīvi sodītu no 2020.gada 22.novembra (apgabaltiesas spriedumā nav norādīts, kāpēc tieši no 22.novembra) līdz 2021.gada 24.novembrim. Tālāk spriedumā konstatēts, ka Valsts ieņēmumu dienests pieteicējas iesniegumus atbalsta piešķiršanai ir vērtējis un sākotnējos lēmumus par atbalsta piešķiršanu ir pieņēmis 2021.gada janvārī, februārī, martā, aprīlī un maijā. Līdz ar to apgabaltiesa secinājusi, ka pieteicēja ir sodīta gan iesniegumu izvērtēšanas brīdī – 2021.gadā, gan iepriekšējā gadā – 2020.gadā, un tāpēc iestājas noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta kritēriji, kas liedz atbalsta piešķiršanu pieteicējai.

Senāts jau iepriekš norādīja, ka, piemērojot noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu, jānoskaidro, vai persona ir sodīta, nevis vai personai ir sodāmība. Tāpēc jau šis apstāklis vien norāda uz nepareizu apgabaltiesas pieeju, skaidrojot, vai pieteicēja bija sodīta iesniegumu izvērtēšanas brīdī un iepriekšējā gadā. Vienlaikus Senāts apgabaltiesas pieeju konceptuāli atzīst par nepareizu turpmāk norādītā apsvēruma dēļ.

Proti, apgabaltiesas sprieduma argumentācija apliecina, ka apgabaltiesa, skaidrojot, vai pieteicēja ir sodīta iepriekšējā gadā, ir ņēmusi vērā visu konkrēto gadu – 2020.gadu. Noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā lietotais formulējums „iepriekšējā gadā” var radīt priekšstatu, ka ar iepriekšējo gadu jāsaprot laika posms no 1.janvāra līdz 31.decembrim. Taču tālāk noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā attiecībā uz izņēmuma gadījumu norādīts: „*gada laikā* sodu kopsumma nepārsniedz 500 *euro*”. Šāds formulējums savukārt apliecina, ka vērtējamais gads nosakāms nevis no 1.janvāra līdz 31.decembrim, bet gan tādējādi, ka par atskaites punktu tiek ņemta vērā iesnieguma izvērtēšanas diena un no tās tiek atrēķināts viens (iepriekšējais) gads. Šādā gadījumā vērtējamais gads var nesakrist ar laika posmu no 1.janvāra līdz 31.decembrim. Piemēram, ja iesniegums tiek izvērtēts 2021.gada 20.decembrī, tad, skaidrojot piemēroto sodu kopsummā gada laikā, tiek ņemts vērā laika posms no 2020.gada 20.decembra līdz 2021.gada 20.decembrim, nevis laika posms no 2020.gada 1.janvāra līdz 2020.gada 31.decembrim. Senāts neatrod objektīvu pamatojumu tam, kāpēc, skaidrojot divus apstākļus – vai persona ir sodīta, un cik liela ir tai piemēroto sodu kopsumma –, būtu jāvērtē atšķirīgi laika posmi. Turklāt, ja piekristu apgabaltiesai, ka noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta izpratnē ar iepriekšējo gadu jāsaprot laika posms no 1.janvāra līdz 31.decembrim, tad atbalsta pretendenti var nonākt nevienlīdzīgā situācijā. Proti, neatkarīgi no tā, kad tiek izvērtēts atbalsta pretendenta iesniegums atbalsta piešķiršanai (piemēram, janvārī vai decembrī), tiek ņemts vērā viss iepriekšējais gads. Savukārt, ja piemēro iepriekš norādīto no apgabaltiesas pieejas atšķirīgo pieeju, tad abu pretendentu gadījumā tiek vērtēts vienāds laika posms, proti, 12 mēneši pirms iesniegumu izvērtēšanas brīža. Tas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visiem atbalsta pretendentiem.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Senāts atzīst, ka noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā lietotais formulējums „iepriekšējā gadā” ir interpretējams tādējādi, ka ar to saprot 12 mēnešus pirms iesnieguma izvērtēšanas brīža, nevis laika posmu no 1.janvāra līdz 31.decembrim. Šādi interpretējot un piemērojot noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu, nav svarīgi, vai persona iepriekšējos 12 mēnešus pirms iesnieguma izvērtēšanas bija sodīta vienreiz vai vairākas reizes. Ja persona 12 mēnešus pirms iesnieguma izvērtēšanas bija sodīta par noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā paredzēto pārkāpumu, lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir stājies spēkā un uz personu neattiecas noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktā paredzētais izņēmuma gadījums, atbalsta piešķiršana ir atsakāma. Pretēju secinājumu neliek izdarīt Ministru kabineta Tiesībsargam adresētajā vēstulē pieminētā pārkāpumu atkārtotība, jo tiesai, piemērojot tiesību normu, jānoskaidro arī tiesību normas jēga un mērķis un no noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta jēgas un mērķa, kā arī no jau pieminētās anotācijas izriet, ka atbalsta piešķiršana ir atsakāma uzņēmumam, kurš nav pildījis saistības nodokļu, muitas un darba tiesisko attiecību jomā. Kā pareizi norādījusi apgabaltiesa, ja tiesību normas izdevējs uzskatītu, ka atbalsta piešķiršana ir atsakāma, ja uzņēmums vismaz divreiz nav izpildījis savas saistības minēto tiesisko attiecību jomā, tas tiktu paredzēts tiesību normā. Tāpat arī jāpiekrīt apgabaltiesas atzītajam, ka no noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunkta izriet, ka tiesību normas izdevējs ir apsvēris pārkāpumu atkārtotības jautājumu, par ko liecina norāde uz nepieciešamību vērtēt gada laikā piemēroto sodu kopsummā.

[9] Apkopojot minēto, Senāts atzīst, ka, tā kā apgabaltiesa noteikumu Nr. 676 16.5.apakšpunktu nepamatoti piemērojusi administratīvās sodāmības kontekstā un ar tiesību normā lietoto formulējumu „iepriekšējā gadā” nepamatoti atzinusi laika posmu no 1.janvāra līdz 31.decembrim, apgabaltiesa nav noskaidrojusi, vai pieteicēja bija sodīta un vai bija stājies spēkā lēmums par soda uzlikšanu pieteicējai 12 mēnešus pirms pieteicējas iesniegumu atbalsta piešķiršanai izvērtēšanas. Tas ir pamats apgabaltiesas sprieduma atcelšanai un lietas nodošanai jaunai izskatīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.¹panta pirmās daļas 1.punktu, 348.panta pirmās daļas 2.punktu un 351.pantu, Senāts

nosprieda

atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 28.decembra spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai;

atmaksāt SIA „Kurzemes koki” drošības naudu *70euro*.

Spriedums nav pārsūdzams.

D. Makarova Dz. Amerika L.
Konošonoka